68Ste JAARGANG No. 8077 — DINSDAG 30 JANUARI 1951 — VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO
DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev

34 van de 60 landen willen met Amerika-China als "agressor" brandmerken

Lake Success — India heeft Maandagavond in de Politieke Commissie verklaard, dat een veroordeling van communistisch China als aanvaller elke hoop op een vreedzame regeling in Korea de bodem zou inslaan. Sir Benegal Rau zeide van zeer hoge zijde deze inlichting te hebben ontvangen.

De Libanese afgevaardigde diende twee amendementen in op de Amerikaanse resolutie:

ten eerste om de zinsnede „De regering van Peking heeft alle verzoeken om het vuren te staken verworpen" te vervangen door „De regering van Peking heeft alle verzoeken om het vuren te staken niet aanvaard";

ten tweede, dat elke actie van de Verenigde Naties om communistisch China sancties op te leggen zou moeten worden gestaakt, indien de commissie voor goede diensten meldt, dat zij met het streven naar een vreedzame regeling bevredigende voortgang maakt.

Tijdens het debat verklaarden Denemarken, **Nederland,** België, Frankrijk, Liberia, nationalistisch China en IJsland de Amerikaanse resolutie te zullen steunen.

Thans hebben 34 van de 60 leden-landen hun steun aan de Amerikaanse resolutie tegezegd. Toen de Politieke Commissie tot Dinsdagnamiddag uiteenging, moesten alleen nog Polen en de Sovjet-Unie het woord voeren.

Sir Bengal Rau, de vertegenwoordiger van India, zeide, dat zijn regering ervan overtuigd was, dat aan de deelneming door de rode Chinezen in Korea geen agressieve bedoelingen ten grondslag liggen. Wanneer men Peking niet erkende als regering, kon men het niet veroordelen, aldus Rau.

De Aziatisch-Arabische groep heeft haar resolutie geamendeerd met de clausule, dat de voorgestelde conferentie als eerste taak heeft een overeenkomst over het staken van het vuren tot stand te brengen.

Er bestaat "fundamentele politieke overeenkomst" tussen Truman en Pléven

Washington — Pléven en generaal Juin zijn Maandagochtend te Washington aangekomen. Pléven, die sinds 20 jaar voor het eerst weer een bezoek aan de Verenigde Staten brengt, kwam te Washington aan, voordat Truman aan het station arriveerde. Bijna drie kwartier na aankomst van Pléven kon Truman hem in de straat vóór het station begroeten. Acheson, Marshall en andere leden van het kabinet waren ook aanwezig.

Besprekingen.

Washington — Truman en Pléven hebben Maandag in het Witte Huis beraadslaagd met hoge diplomatieke en militaire raadgevers, waarbij eerst Indochina en later algemene vraagstukken betreffende het Verre Oosten besproken werden.

Ook is gesproken over de Franse bijdrage voor de Europese herbewapening, de Franse voorstellen voor de vorming van een Europees leger, het tekort aan strategische grondstoffen en het tegengaan van prijsstijging hiervoor.

Volgens Franse woordvoerders is bijzondere aandacht besteed aan Indochina, **„aangezien in Franse kringen tegen Februari een groot offensief van de Vietminh verwacht wordt".** Pléven zou de Verenigde Staten vragen, welke hulp Frankrijk kan verwachten, indien de Chinese strijdkrachten de Indochinese grens zouden overschrijden. Van gewoonlijk betrouwbare zijde te Washington wordt vernomen, dat Truman Pléven zal mededelen, dat „de Verenigde Staten in dat geval hun verplichtingen overeenkomstig het Handvest zullen nakomen als in Korea."

A.F.P. meldt, dat Pléven Truman zou hebben verzekerd, dat de Franse troepen in Indochina zullen doorstrijden, ook indien Chinese communistische troepen de grens zouden overschrijden. Pléven zou van Truman de verzekering wensen, dat de Verenigde Staten Frankrijk zullen steunen, indien Frankrijk de Veiligheidsraad zou verzoeken China tot aanvaller te verklaren, indien Chinese troepen Indochina zouden binnenvallen. Volgens A.F.P. wordt verwacht, dat Truman de hulp aan de Fransen in Indochina afhankelijk zal stellen van de Amerikaanse behoeften in Korea.

Reuter meldt nog, dat Truman en Pléven Maandag verklaard hebben, dat er „fundamentele politieke overeenkomst" tussen de Amerikaanse en de Franse regeringen is.

Trumans perssecretaris deelde mede, dat Dinsdag Europese vraagstukken zullen worden behandeld. Het verluidt, dat Truman en Pléven hun staven hebben opgedragen het Amerikaanse programma voor het zenden van wapens naar Indochina opnieuw te bestuderen.

ATTLEE OVER DEFENSIE

Londen. — Attlee heeft Maandag in het Lagerhuis verklaard, dat Engeland op 1 April in totaal 800.000 man onder de wapenen zal hebben. Gedurende de zomer zullen 235.000 reservisten, voornamelijk veteranen uit de tweede wereldoorlog, voor een oefening van vijftien dagen worden opgeroepen.

Churchill belooft goodwill

Londen. — Nadat Attlee gisteren in het Lagerhuis was uitgesproken, verklaarde de leider van de oppositie, Churchill, o.m., dat de oppositie de regeringsvoorstellen „eerlijk en goedwillend" zal overwegen.

BEVIN HAD GOEDE NACHT

Londen. — Bevin heeft een goede nacht gehad en zijn toestand is bevredigend, aldus werd door zijn arts medegedeeld.

MANOEUVRES IN MIDDELLANDSE ZEE

Londen. — De Britse thuis- en Middenllandse Zeevloot en de Amerikaanse zesde vloot zullen deelnemen aan de grootste gecombineerde vlootoefeningen na de oorlog, die op 12 en 13 Februari in de Middellandse Zee zullen gehouden worden, zo deelt de inlichtingendienst te Londen mee. Vliegdekschepen en zware kruisers zullen o.m. aan de oefeningen deelnemen.

CONFERENTIE OVER EUROPEES LEGER

Parijs. — Schuman zal aan het hoofd staan van de Franse delegatie naar de conferentie over een Europees leger, die op 7 Februari te Parijs zal gehouden worden. De minister van defensie, Moch, en Alphand, het Franse lid van de raad van plaatsvervangende ministers van het Atlantisch Pact, zullen verder deel uitmaken van de Franse delegatie.

De leider der sociaal-democraten in West-Duitsland, Schumacher, heeft verklaard, dat zijn partij het plan-Pléven voor een Europees leger verwerpt als basis der besprekingen. Het plan degradeert volgens Schumacher Duitsland tot een tweede rangs-mogendheid.

Recht tot het hart

— IJvert niet tegen, maar met elkander.

Op hun mars naar het Noorden stuiten de Verbondenen op hardnekkiger verzet

Korea — De ten Noorden van Soewon oprukkende Verbondenen hebben gisteren voor het eerst sinds de ontruiming van Seoel in het begin van Januari ernstige tegenstand ontmoet. De Chinezen groeven zich in in „zelfmoordstellingen" langs de weg van Soewon naar Seoel, gaven zich niet over ondanks bombardementen en beschietingen en kwamen in hun „eenmansgaten" om.

Volgens stafofficieren is de tijd, dat geallieerde patrouilles zonder tegenstand te ontmoeten oprukten, voorbij. Het schijnt, dat de Chinezen zich in heuvelruggen op een afstand van 12 tot 25 km. ten Noorden van Soewon hebben ingegraven. Verschillende krijgsgevangenen hebben verklaard, dat zij in drie dagen niet gegeten hadden. Volgens anderen zijn de officieren „naar het Noorden vertrokken in verband met een belangrijke conferentie" en zou de manschappen opgedragen zijn 30 dagen stand te houden.

Volgens de Amerikaanse inlichtingendienst bestaan de communistische troepen, waarmee het Amerikaanse achtste leger te maken heeft, hoofdzakelijk uit Chinezen met weinig Koreanen. De geallieerde troepen versterken zich in Soewon. De verbondenen waren Maandagavond 24 km. van Seoel en 23 km. van Intsjon; tussen hen en de stad is echter een Chinees leger ter sterkte van 30.000 man.

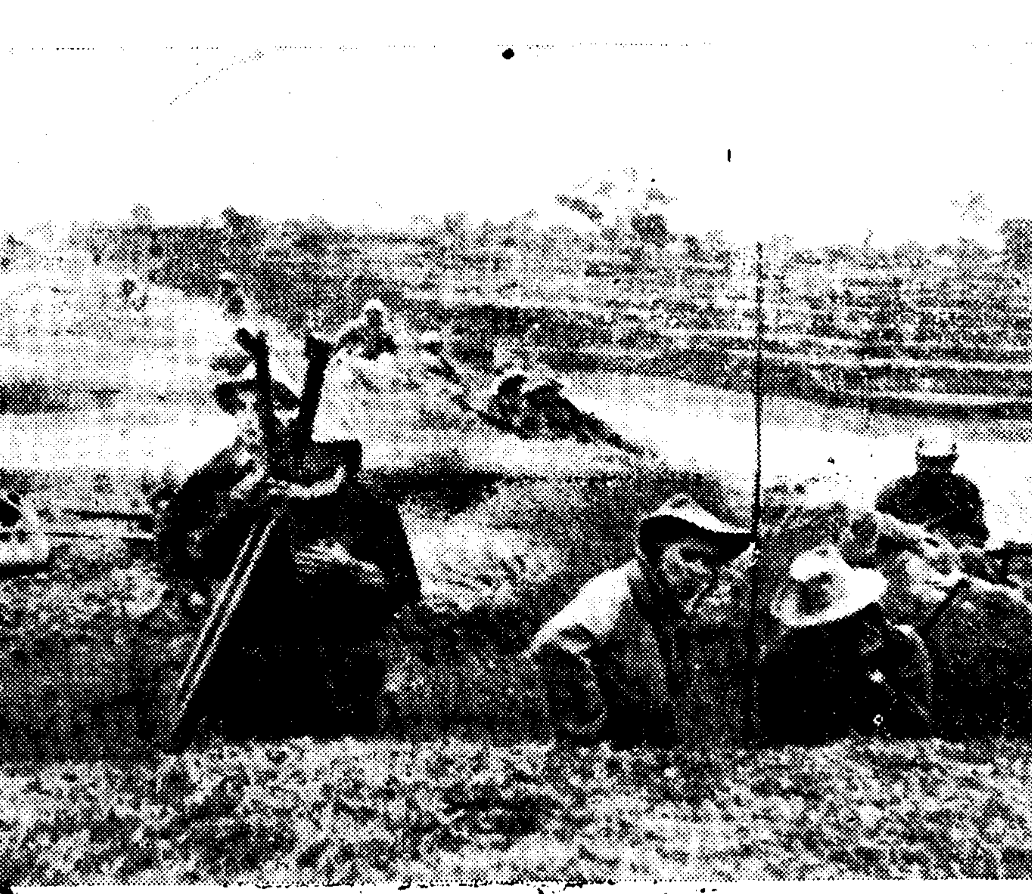
Nader wordt gemeld, dat de Verbondenen langzaam, doch gestadig oprukken naar Seoel en Intsjon, waarbij geringe tot matige tegenstand wordt ondervonden. Volgens het laatste communiqué van het Amerikaanse achtste leger zijn aanvallen van de communisten in een sterkte van een compagnie tot een bataljon afgeslagen.

Aan het centrale front heerste alleen patrouille-activiteit.

De ten Noorden van de 38e breedtegraad gelegen Oost-Koreaanse haven Kansong is door het Amerikaanse slagschip „Missouri" zeer hevig beschoten waarbij bruggen en verbindingsmiddelen zeer zwaar beschadigd werden. Nader wordt gemeld, dat er ten Noordwesten van Soewon hard gevochten wordt.

Bradley „zeer tevreden".

Washington — Generaal Omar Bradley, de voorzitter van de Amerikaanse commissie van stafchefs, gaf Maandag aan de leiders van het Congres een „optimistisch verslag over de strijd in Korea". De leider van de democratische Senaatsfractie verklaarde, dat Bradley de toestand „geleidelijk beter" zag worden en hij voegde er aan toe, dat hij „zeer tevreden" was.

DE STRIJD IN INDO-CHINA. — Terwijl strijdmakkers voor dekking zorgen, maken Franse soldaten een loopgraaf om een te verwachten aanval van Viet Minh troepen het hoofd te kunnen bieden.

Beroepsrecht wordt door Staten onder de loupe genomen

Waar het op aankomt: de formulering

Arubanen sluiten zich aaneen

Aruba wil een concretere regeling van het beroepsrecht dan wat artikel 100 thans biedt. En zo hebben enkele Arubaanse statenleden gegrepen naar een openbare vergadering om het Beroepsrecht op de „rol" te plaatsen. Het huidige artikel heeft veel nadelen. Het biedt geen oplossing, het is het verschuiven van de moeilijkheid een bevredigende beroepsinstantie te vinden, naar het meest ongeschikte psychologische moment; het ogenblik van conflict. Dat was ook het voornaamste bezwaar van de heer Amelink in deze.

Het was te voorzien, dat een dergelijk voorstel op de steun kon rekenen van alle Arubanen — de heer Yrausquin onderschreef de bedoeling van het voorstel ten volle — echter, om vertegenwoordigers van andere eilandgebieden te „trekken" was een goed en vakkundig geformuleerde redactie noodzakelijk. Welnu, over de redactie van dit artikel wordt hedenmorgen verder geconfereerd en het is dan lang niet denkbeeldig, dat er een meerderheid voor het beroepsrecht wordt verkregen. We zullen dus de dag van vandaag moeten afwachten.

G. AMELINK

Van de Statenleden ontbraken de heer Marchena en mevr. De Lannooy.

Onder de ingekomen stukken bevonden zich de geloofsbrieven van de nieuwe Statenleden. Er werd een commissie benoemd, bestaande uit de leden Gerharts, Voges en Geerman, die deze zouden onderzoeken. Later op de avond werden deze in orde bevonden, vandaag wordt de geloofsbrieven dat alleen nog die van Geerman, De Cuba en Henny Eman binnen moeten komen en dan is alles compleet.

Oud-gezaghebber Wagemaker van Aruba had gelezen, dat mr Hoogeveen pensioen werd toegekend; met het zijne, dat toegezegd was, werd echter geen haast gemaakt, hij vroeg de aandacht van het Bestuur op deze gang van zaken. De neringdoenden hadden een rekwest opgesteld om bij de Staten te protesteren tegen het verbod van de P.G. om langs et aan de openbare weg reclameborden te plaatsen. Dit stuk werd naar een der commissies verwezen.

Hierna kwam artikel 100 aan bod.

Gedane zaken nemen geen keer

De heer **Amelink** was de eerste, die de rij van sprekers opende en een toelichting gaf op het Arubaanse voorstel. Art. 100 luidde, aldus dit lid, **„Indien de belangen der eilandgebieden dit zouden blijken te vorderen, worden bij Algemene Maatregel van Bestuur regelen gesteld omtrent de gevallen, waarin desverzocht, de vaststelling van een door de Staten goedgekeurde ontwerp landsverordening niet zal geschieden dan na goedkeuring van een in die algemene maatregel aan te wijzen instelling".**

De heer Amelink wilde dit artikel wijzigen in die zin, dat de eerste alinea zou beginnen met „Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld, omtrent.... en dan de verdere redactie als hierboven.

„Gedane zaken nemen geen keer", aldus spr. en wilde derhalve niet verder uitwijden over de nadelen verbonden aan de nieuwe zetelverhouding. Toch is Aruba niet gerust. Het kan voorkomen, dat alle eilanden zich tegen Aruba verenigen, zodat Curacao de beslissende stem kan hebben. De passage, „Indien de belangen der eilandgebieden.... enz." liet spr. ruimte voor het maken van twee opmerkingen. In werking treden van dit artikel zal dus plaats kunnen vinden, indien het conflict er is en voorts moet het vaststaan, dat het ingrijpen in het belang is van de N.A. Daarna pas kan de algemene maatr. van bestuur volgen. Spr. vond dit wel een langdurige procedure en daarom wenste hij een wijziging voor te stellen, welke **bij voorbaat** deze materie vastlegt. De zaak te regelen wanneer het conflict er eenmaal is, achtte spr. minder juist en derhalve deed hij de Staten het verzoek nu reeds die A.M. v. B. op te nemen.

Ook **Henny Eman** hoopte, dat het Arubaanse voorstel bij de Staten in goede aarde zal vallen en vertrouwde op collectieve aanname. Spr. greep terug in de geschiedenis en wees er op, dat Aruba onder het motto „naar de autonomie" de RTC bijwoonde, doch daarbij steeds de pariteitsgedachte voor ogen heeft gehouden. De RTC was nogal haastig in elkaar gezet en dat was volgens spr. dan ook oorzaak, dat Aruba niet gekregen heeft wat het verlangde. Nu de 8—8 opgeheven is, is Aruba teruggevallen in het primitieve, want vroeger, aldus Henny Eman, was het voor Aruba mogelijk bij de Staten Generaal in beroep te treden via de politie-raden, doch nu is dit ook niet meer mogelijk en hij verklaarde, dat Aruba niet alleen ongerust was, doch zelfs zeer „boos".

Spr. had deze materie besproken met minister Van Schaik en hij deelde mede, dat de minister niet geheel en al onwelwillend stond tegenover dit voorstel van Aruba. (Zie onze eerder gepubliceerde brief van de minister aan Henny Eman en De Cuba — Red.)

Waar de Saten bereid waren de pariteitsgedachte te accepteren, meende spr., dat men Aruba het surrogaat in de vorm van een artikel, het beroepsrecht regelend, zeker niet zal kunnen onthouden. Vooral niet, nu hij bij meer dan één gelegenheid had moeten horen, dat Curaçao niet de bedoe-

het nieuws van vandaag

Het is begrijpelijk, dat het vacuum, hetwelk de troepen der Verbondenen plotseling voor zich vonden, gerede aanleiding tot allerlei geruchten is. Dit te meer, naarmate het mysterie van dit onverwacht en in hoge mate ongemerkt verdwijnen, groter is. Wat mag de reden zijn van dit raadselachtig eclipseren?

De militaire situatie gaf er klaarblijkelijk geen aanleiding toe. Het contact werd immers verbroken op een moment, waarop de troepen van de V.N. met zulk een snelheid achteruit trokken, dat zij zich gelukkig mochten achten, indien zij de perimeter rond Poesan zouden kunnen houden. En nu verluidt, dat de Chinezen zich zo ver Noordelijk bevinden als de rivier Han ten Zuiden van Seoel.

Deze terugtocht wordt nog fascinerender, omdat hij, die andere aan de Mandsjoerijse grens in het geheugen terugroept, een terugtocht die met recht „réculer pour mieux sauter" was. Is een zelfde manoeuvre ook nu weer in ontwikkeling? MacArthur schijnt de mogelijkheid geenszins uit te sluiten, gezien de uiterst omzichtige wijze, waarop hij thans dit militaire luchtledige vult.

Doch wellicht is dit meer om het zekere voor het onzekere te nemen, want militair gesproken is de situatie in de twee gevallen zo verschillend, dat het voor de Chinezen moeilijk zal zijn aan de Han te herhalen, wat hun aan de Jaloe zo wel gelukte.

Waarom dan dit veld ruimen zonder slag of stoot? Het is aannemelijk, dat de Chinezen minder in Zuid- dan in Noord Korea geinteresseerd zijn: hun krachtstations in het Noorden — vrijwel het enige, dat voor hen van vitaal belang is — zijn op het ogenblik voldoende beschermd. Maar desondanks: hun kans om de afstand en daarmee de veiligheid te vergroten; hun kans om hun militair prestige te vergroten leek schoon, terwijl zij nu de Verbondenen de tijd laten, zich in de rug met zware versterkingen te dekken.

Maar wat dan?

Het komt ons voor, dat de redenen van dit geheimzinnig verdwijnen voor een niet gering deel op het politieke front gezocht moeten worden.

Korea-vacuum

Het is zeer wel mogelijk, dat Rood China, al is het dan nog steeds van lidmaatschap der VN uitgesloten, vanuit Korea de besprekingen der Politieke Commissie „leidt". Waar er immers reeds zulk een schuchterheid heerst onder de leden-naties, om deze gevaarlijke kat de bel aan te binden, worden door dit vrijwillige „staakt het vuren" aan de twijfelaars prachtige argumenten aan de hand gedaan ter verdediging van hun standpunt, dat diametraal, gelijk bekend, t.o. het Amerikaanse staat. De V.N. in een dergelijke vitale kwestie tot innerlijke verdeeldheid te brengen is wel een 50 K.M. Koreaans terrein waard. Breekt het V.N. front op dit punt, dan is China zeker van de rest: haar toelating tot de V.N. daarbij inbegrepen.

Er is echter nog een andere, duisterder, maar ook gevaarlijker mogelijkheid: hangt dit alles niet samen met plannen van Rusland, dat reeds zo vaak bewezen heeft op grote afstand uitstekend aan de touwtjes te kunnen trekken, plannen, die natuurlijk heel wat breder zijn dan het Korea front en vèrreikender dan het Verre Oosten?

Er is iets griezeligs aan dit slaan met mokerhamers om daarna plotseling te verdwijnen. Het wekt de indruk van het spel van kat en muis. En dat spel heeft zelden een bevredigend einde.

ling had Aruba er verder onder te houden. Hem werd het bang te moede, te constateren, dat hij tegen 12 Curaçaoënaars staat, in wezen, een absolute meerderheid. Om de moeilijkheden bij vraagstukken van algemeen belang te vermijden, meende spr. in een gewijzigd artikel 100 een uitlaat te zien voor kwade dampen.

Het is en blijft koloniaal

De heer **E. Jonckheer** had ernstige bezwaren tegen dit voorstel. Bij de behandeling van de I.R. had hij zijn bezwaren geuit, om nu met een wijziging te komen van de landsregeling, achtte spr. zeker niet juist, vooral, omdat we een paar maanden geleden ruimschoots de kans hebben gekregen om dit artikel van het beroepsrecht onder de loupe te nemen. Hij wees er op, dat dit artikel bij het oorspronkelijk ontwerp, art. 103a was. In September 1949 had spr. genoeg zijn best gedaan, om de bezwaren naar voren te brengen; in 1950 (Januari) heeft ook mr dr da Costa Gomez zijn bezwaren kenbaar gemaakt. Neen, moest de heer Jonckheer constateren, het is en blijft een koloniaal artikel.

De besprekingen van de Antilliaanse delegatie in Den Haag hebben tot een zekere „understanding" geleid. Ondanks het feit, dat spr. het niet met alle punten eens was heeft hij er zich toch bij neergelegd om aldus de I.R. binnen te halen. Een van de punten, waarmede hij niet eens was, was art. 100.

De heer Jonckheer, wees er vervolgens op, dat art. 100 de belangen van Aruba volledig waarborgt, de gewijzigde redactie van het artikel kon zijn goedkeuring niet wegdragen.

Op deze manier kan elk onderwerp door beroep op de Kroon worden belemmerd. Een kleine minderheid bijvoorbeeld is al voldoende om de zaken te traineren. En op welke instantie zou men zich moeten beroepen? In de Algemene Maatr. van Bestuur moet die instantie door de Ned. Regering worden aangewezen, en dit kan zijn de Raad van Advies, de ambtenarenbond. Dit vond spr. wel wat te gortig en hij gaf de voorstellers het advies deze kwestie op te nemen op de aanstaande R.T.C., misschien dat daar wel zou blijken, dat algehele afscheiding van Curacao voor Aruba dè beste oplossing betekent.

Tenslotte merkte spr. nog op, dat de leden dit voorstel niet hebben kunnen bestuderen; is het niet usance, aldus de heer Jonckheer, dat men dit terugverwijst naar de commissie? Voorts zou een wijziging van bedoeld artikel het optreden der nieuwe staten en uiteindelijk de ten uitvoerlegging van de I.R.. kunnen vertragen.

EER, WIEN ERE TOEKOMT. — Generaal Dwight D. Eisenhower, die op het ogenblik zijn laatste besprekingen in Canada voert, alvorens naar Washington terug te keren, heeft in de afgelopen weken een waarlijk gigantische taak verricht. Niet alleen heeft hij in een recordtijd ter plaatse kennis genomen van de uiterst gecompliceerde verhoudingen, die de herbewapening van Europa tot een moeilijk op te lossen probleem maken, hij heeft ook overal waar hij kwam de geest gewekt, die nodig is om alle moeilijkheden te overwinnen. Hier voert de Generaal het woord tijdens een plechtigheid in Waldorf Astoria, waar hij van het Leger des Heils een erkenning ontving voor Belangrijke Diensten aan de Mensheid".

Theoretisch onjuist, practisch onmogelijk, niet opportuun en effectief

De heer **Gomez** begon met te verklaren, dat de Curaçaose leden van de Staten hun bereidwilligheid te kennen hebben gegeven Aruba alles te geven, wat dit schone eiland toekomt. Liever had spr. gezien, dat de heer Amelink opgekomen zou zijn voor de zelfstandigheid van Aruba en de overheveling van de bevoegdheden van het centraal gezag op de eilanden zelve, in plaats van zich tevreden te stellen met een beroepsrecht, dat theoretisch onjuist, practisch onmogelijk, niet opportuun en niet effectief is. Buitendien is dit beroepsrecht in strijd met de gedachte van de autonomie. Voor dit voorstel was spr. niet te vinden, wie aan het geheel tornt, tornt aan het onderdeel en dat is zijn bezwaar in deze.

Morgenochtend zal in de Staten worden behandeld, aldus spr., het Statuut der Ned. Antillen, dàt is dè gelegenheid om deze zaken naar voren te brengen voorts ook om de motie van de heer A. Eman Jr, geponeerd ter RTC in 1948, n.l. de afscheiding verdere gestalte te geven. Wat heeft Aruba aan een kreupel beroepsrecht, vroeg spr. zich af. Zoals wij toen bereid waren de motie van Eman te steunen, zo zijn wij nu ook bereid er aan mede te werken, dat de inhoud van de motie wordt uitgevoerd, want deze motie geeft een volledige oplossing van de gestelde problemen.

Mr. dr. da Costa Gomez vond het voorstel ook practisch onmogelijk, want welk orgaan zal belast worden met repressief toezicht? Men zal zich in Nederland afvragen, welke omstandigheden er toe hebben bijgedragen art 100 te wijzigen, wijl dit artikel niet eens in werking is getreden.

Opportuun was dit voorstel ook al niet. Spr., zag een koninklijke weg om de zelfstandigheid van Aruba te vergroten en wees vervolgens op art 113, sub 3, dat luidt: **„De besturen der eiland gebieden kunnen tezamen een regeling treffen ter gemeenschappelijke behartiging van hun aangelegenheden volgens regelen bij Landsverordening te stellen".**

Waarom zouden wij speculeren op onoverkomelijke moeilijkheden?

In spreker's ogen was art 100 (gewijzigd) niet effectief. Hoeveel narigheid halen wij ons niet op de hals, indien bijv. drie mensen (hij gebaarde in de richting van de DP leden) dit beroep zouden kunnen hanteren. Hij voelde niets voor één-man's beroepsrecht, hetgeen niet hetzelfde is als „Eman's" beroepsrecht. Buitendien had hij ernstige bezwaren tegen de vage formulering van het gewijzigd voorstel, dat een politiek karakter dreigt te krijgen.

KVP-restricties

..Mr. I. C. Debrot is vóór het beroepsrecht, doch hij maakte daarbij een restrictie.

Geen beroepsrecht om de wetgeving lam te leggen; hij is immers wel voor autonomie, doch niet voor een tomeloze autonomie; hij wil het beroepsrecht niet alleen om Aruba, doch ook om de minderheid in het algemeen te beschermen.

Na deze verklaring meende mr. I. C. Debrot wel te moeten gewagen van een zeer vage formulering van het voorstel en kondigde een afwachtende houding aan.

Overigens speet het spreker zeer, dat de groep, die nu geporteerd was voor het beroepsrecht, niet eerder van hun medewerking blijk had gegeven door zich achter zijn minderheidsnota te stellen.

Moeilijkheden

De heer Yrausquin wees er op, dat hij ook reeds eerder gewezen had op de diverse moeilijkheden, die zich bij de instelling van een Eilandenregeling zouden voordoen, en hij doelde hier niet alleen op de zetelverhouding. Wanneer hij zijn stem zou verlenen aan het beroepsrecht, — immers, dit was een Arubaans belang — betekent dit nog niet, dat de I.R. daardoor vertraagd zou worden. Hij wees vervolgens nog op zijn minderheidsnota, waarin hij van het plan van prof Poelje uitging.

„Wanneer het kalf verdronken is, dempt men de put", aldus spr; het beroepsrecht is niets nieuw, want ook dàt was opgenomen in het v. Poelje rapport — en heel wat uitvoeriger geformuleerd —.

Beroepsrecht Bogota - Nederland

De heer Amelink — in [illegible] termijn — merkte [illegible] niet dikwijls voorgekomen is, dat de DP, KVP en NVP het eens waren. Het feit, dat het drie Curaçaose partijen waren, die aanmerkingen meenden te moeten maken op het beroepsrecht, vond spr. opmerkelijk.

Spr. voerde aan, dat hij niet gezegd had, dat de instantie, waarbij men in beroep kon gaan, beslist in Nederland moet liggen, evenmin had hij beweerd, dat er drie of minder personen beroep konden aantekenen. Wat hij wèl had gedaan was door de voorgestelde wijziging het beroepsrecht bij voorbaat mogelijk te maken en in dit verband wees spr. op de Amerikaanse staatsstructuur, waarbij het mogelijk is, bepaalde wetten te doen „opschorten".

Spr. vroeg zich af, hoe mr. dr. da Costa Gomez kon beweren, dat, indien men aan het geheel tornt, men dan dit ook doet aan elk onderdeel, wanneer men in aanmerking neemt, dat het juist mr. dr. da Costa Gomez geweest is, die beweerd heeft, dat de Ned. Antillen een fictie zijn.

De heer Amelink voelde er meer voor de zaken bij voorbaat te regelen; wanneer het conflict er is, wordt de strijd erger. Het wordt dan geen geschil meer tussen meerderheid in de Staten, maar van een bepaalde meerderheid van de Staten tegen de betrokken instantie, die arbitreren moet.

Groot was de verwondering van spreker, dat de D.P. zich niet kon verenigen met dit beroepsrecht. **[illegible], het is toch de DP geweest, die het eerst het beroepsrecht heeft gehanteerd op de Pan-Amerikaanse conferentie te Bogota? Waarom zou de DP dan bezwaar kunnen maken tegen een beroepsinstantie, die niet in het buitenland maar in het Koninkrijk ligt?**

Het bezwaar van de heer Gomez n.l., dat een artikel (100) gewijzigd wordt, terwijl dit artikel niet eens in werking is getreden, noemde de heer Amelink niet ter zake doende. Voor ons ligt ter bespreking de Landverordening van de Loterij, waarin ook bepaalde wijzigingen worden aangebracht, waarbij het te wijzigen artikel ook niet in werking is getreden. Tenslotte verklaarde spr. zich niet te zullen verzetten, indien bedoeld onderwerp werd aangehouden om in de commissie te worden besproken.

Henny Eman voerde aan, dat de D.P. struisvogelpolitiek bedreef: van die staatsrechtelijke mijnheer Gomez verwachtte spr. dat hij minder over **recht** maar meer **onrecht** zou spreken en stelde zich op het standpunt, dat preventieve regelingen getroffen moeten worden om ruzies te vermijden.

Over de formulering van het beroepsrecht werd niet gesproken, aldus Eman, laat de heer Debrot met een formule komen, en ze zal de meest welwillende bestudering vinden.

Mr. dr. da C. Gomez antwoordde nog op enkele punten en voerde aan, dat de structuur van Amerika een geheel andere is, dan die van de N. Ant. Met de fictie — dit ter geruststelling bedoeld aan het adres van de heer Amelink — bedoelde hij een zuiver juridische terminilogie. De formulering van het beroepsrecht vond spr. geen bijzaak en wees er op, dat wijziging van de landsregeling overleg noodzakelijk maakt.

Spr. voelde er weinig voor een open deur in te trappen, en vond het beter te wachten tot de volgende ochtend. Dat de DP het eens is met de NVP zegt niet veel.

De onderhavige kwestie is van strikt juridische aard, die zo duidelijk is, dat **zelfs** mijn overburen (bedoeld werd de DP het wel met mij eens **moeten** zijn.

De heer **Gerharts** verklaarde zich ook voor beroepsrecht en was bereid het voorstel in de commissie verder te behandelen. **Henny Eman** voelde hier weinig voor en wilde een principiële beslissing van de Staten uitlokken, waarop de heer **Plantz** vroeg of **Henny Eman** wel de belangen van Aruba verdedigde, indien hij nù een stemming zou willen forceren. Tenslotte werd na enig heen en weer gepraat besloten de vergadering te schorsen. In die tijd kon de commissie, belast met het onderzoek van de geloofsbrieven, zijn werk voltooien.

Na de schorsing deelde **Henny Eman** mede, dat hij bereid was deze kwestie terug te verwijzen naar de commissie, opdat gezocht kon worden naar een preciese formulering van het artikel, dat het beroepsrecht zal regelen.

Zonder hoofdelijke stemming werd aldus besloten. Hedenmorgen gaat men dus verder.

Op de rondvraag, die hedenmorgen 00.45 uur eindigde, komen we morgen nader terug.

Min. Stikker confereert met politieke kopstukken

Een geheel gewijzigd kabinet verwacht

's-Gravenhage. — Behalve, dat hij voor een kort ogenblik de gebruikelijke kabinetszitting had bijgewoond, had minister Stikker gisteren een onderhoud met een aantal politieke leiders, zoals de heren Drees, Van Schaik, Rommé, Van den Brink en Tilanus

Enige verdere mededelingen zijn na het communiqué van gisternacht niet meer gedaan.

De algemene mening in Haagse kringen is, dat, terwijl Zaterdag nog gezocht werd naar terugkeer van het oude kabinet met enige wijzigingen, door de Zondagnacht aan mr Stikker verstrekte opdracht deze kans uitermate gering is geworden, zodat men thans rekening houdt met een geheel nieuw kabinet, waarin mogelijk nog wel een aantal deskundige ministers uit het oude kabinet zal terugkeren.

Persstemmen

Amsterdam. — Naar aanleiding van de informatorische opdracht aan minister Stikker zegt „De Volkskrant" van vandaag, dat deze geen ongewone vorm voor een opdracht is. „Indien mr Stikker erin slaagt een rapport samen te stellen, waaruit blijkt, dat hij in staat zou zijn een kabinet te vormen, dan is het zo goed als zeker, dat hij ook de opdracht zal krijgen om een kabinet te vormen".

Het blad zegt, dat de aan mr Stikker opgedragen taak duidelijk laat zien, wat voor een belangrijke positie hij in het voorafgaande kabinet innam. „Het is duidelijk, dat men het niet zonder hem wil stellen. De minister van buitenlandse zaken is bij sommige andere partijen een zeer aanvaardbare figuur en werd zeer geprezen bijvoorbeeld in de Partij van de Arbeid. Het blad merkt op, dat het Zondagmiddag voor de tweede maal was, dat mr Stikker door Koningin Juliana werd ontvangen sinds hij de vorige week aftrad. In de afgelopen dagen hebben de ministers Drees en Van Schaik bij verschillende gelegenheden besprekingen met mr Stikker gevoerd en Koningin Juliana had contact met mr Stikker onderhouden via mej. A. M. Tellegen, directeur van het kabinet van de Koningin.

Het „Algemeen Handelsblad" zegt, dat er in Haagse politieke kringen hardnekkige geruchten gingen, dat de minister van Unie-zaken en Overzeese Rijksdelen, mr Van Maarseveen, niet in zijn functie zal terugkeren. Het blad bespreekt ook de mogelijkheden van een samenvoeging van het departement voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen met het departement van algemene zaken of dat van buitenlandse zaken. Het blad oppert de suggestie, dat jhr. mr Tjarda van Starkenborgh Stachouwer benoemd wordt tot minister van het nieuwe gecombineerde ministerie van buitenlandse zaken en dat van MINUOR.

CURACAO

DR. DESERTINE GEHULDIGD.

In de Pasanggrhan waren een groot aantal genoden bijeen gekomen om het feit, dat dr. A. W. J. M. Desertine zijn zilveren ambtsjubileum als rechter herdacht, te vieren.

Leden van parket en rechterlijke macht, alsmede de oud-president van het Hof, mr. F. Jas, gaven door hun aanwezigheid blijk van medeleven met deze voor de heer en mevr. Desertine zo heugelijke gebeurtenis.

Onder de talrijke aanwezigen merkten wij voorts nog op Statenvoorzitter W. R. Plantz en mr. I. C. Debrot. Er heerste een gezellige en ongedwongen stemming, de heer en mevr. Desertine kwamen handen te kort om de talrijke gelukwensen in ontvangst te nemen.

Het was dr. W. Goslinga, die in een geestige toespraak dr. Desertine geluk wenste. Hij wees er op dat dr. Desertine weinig veranderd was in de dertig jaren, sedert spr. de jubilaris kende.

Spr. roemde dr. Desertine om diens onverwoestbaar humeur en levensvreugde en verleende daarbij dr. Desertine de titel van „ambassadeur van vreugde" in de Ned. Antillen en bracht hem hulde voor alles, wat hij verricht heeft.

Een rijk verzorgd buffet hield het gezelschap nog lange tijd gezellig bijeen.

Doch dit was niet de eerste huldiging, die dr. Desertine ten deel viel.

In de Trianonclub waren het de practizijns, die de jubilaris in een warme woordengloed zette. Namens het bestuur van de Vereniging van Praktizijns sprak de heer A. Royer en prees de prettige verstandhouding tussen balie en jubilaris. In zijn hulde betrok spr. ook mevr. Desertine, omdat — naar een philosophisch gezegde — de man zijn positie dankt aan zijn vrouw.

Dr. Desertine dankte voor de tot hem gerichte vriendelijke woorden. Speciaal deed het hem vreugde te vernemen dat de balie de prettige samenwerking zo waardeerde en was er van overtuigd, dat de door de heer Royer geuite woorden ook uit het hart gegrepen waren.

Als stoffelijk blijk van waardering overhandigde de heer Royer de jubilaris een prachtige reisnecessaire.

In de Raadskamer van het Hof werd dr. Desertine ook nog gehuldigd. Hem werd een passend geschenk overhandigd.

KLEIN CURACAO RADIO-TELEFONISCH VERBONDEN

Eindelijk is in een lang gevoelde dringende behoefte voorzien, nu Klein Curaçao radio-telefonisch met Curaçao is verbonden. De vuurtoren van Klein Curaçao kan dus in contact treden met de bewoonde buitenwereld, een belangrijk feit, dat wij niet zo zonder meer willen laten voorbijgaan.

Klein Curaçao kan dus in den vervolge in contact treden met de havendienst op Curaçao. De installatie — het materiaal werd geput uit de (goedkope) warsurplus voorraden — werd aangelegd door de technische dienst van de L.R.T.D. Er is een dubbele verbinding, zodat indien de een door bepaalde oorzaken zou uitvallen, een reserve aanwezig is.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Abraham Lincoln naar Christobal en **Maas** naar Aruba.

RUZIE.

Twee mannen kregen meningsverschil. M.J. werd daarbij zo woedend, dat hij een stuk hout pakte en B daarmede op zijn hoofd sloeg. Conform de eis werd J veroordeeld tot *f* 50.— subs. 20 dagen.

ZILVEREN PROFESSIE FEEST.

Op 1 Februari a.s. hopen de Eerw. Zuster M. Susanna en Zr. M. Ursulina van de Gasthuiszusters van Breda, hun 25 jarig Professiefeest te vieren in het St. Elisabeth Gasthuis te Curaçao.

Wij wensen de feestvierende Zusters nog vele verdienstvolle jaren. Gelegenheid tot feliciteren van half 12 tot half 1.

DEL MAR KOMT EEN WEEK LATER

Het toeristenschip van de Delta Line, „Del Mar' komt niet op Zaterdag 3 Februari, doch op Zaterdag 10 Februari.

DUURTETOESLAG C.P.I.M. LONEN.

In overleg met de Arbeiders Advies Commissie heeft de Bedrijfseconomische Dienst van de C.P.I.M. per 1 Januari jl. opnieuw de kosten van levensonderhoud onderzocht, waarbij voor de arbeiders, werkzaam bij de C.P.I.M., een lichte stijging in de kosten van levensonderhoud werd vastgesteld.

In verband met deze geconstateerde stijging van levensonderhoudskosten is door de Directie van de C.P.I.M. bepaald, dat met terugwerkende kracht tot 1 Januari jl. aan de C.P.I.M. arbeiders een duurtetoeslag van 1½% op hun loon wordt uitbetaald.

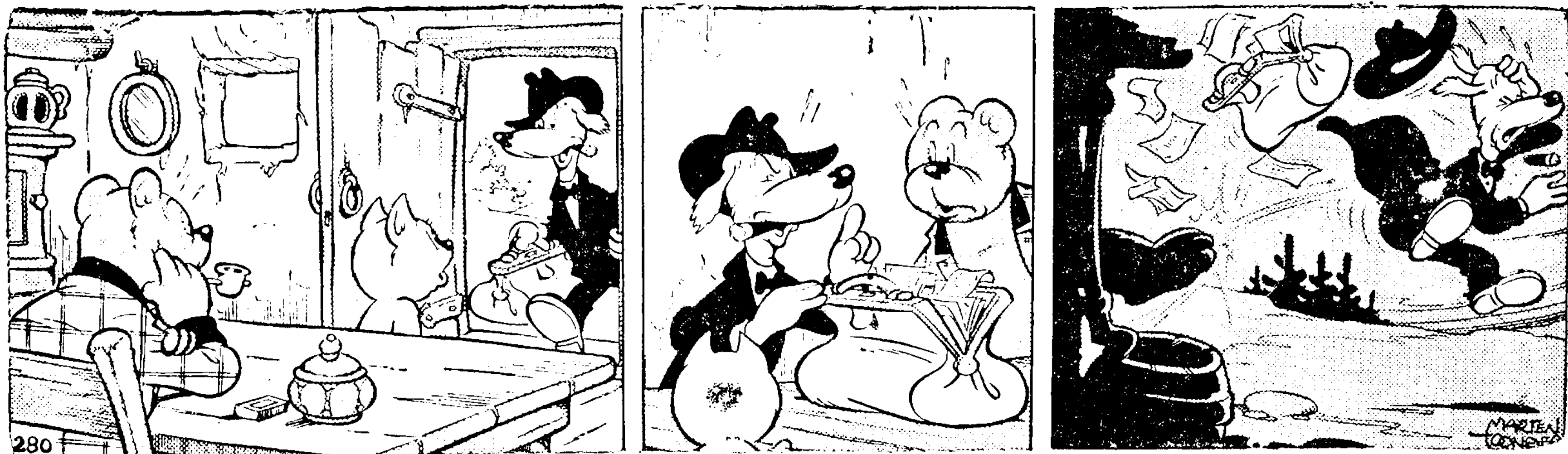
UITBREIDING TELEFONISCH VERKEER MET VENEZUELA

De LRTD heeft een belangrijke uitbreiding gegeven aan het telefonisch verkeer met Venezuela. Was tot voor kort slechts verbinding mogelijk met Caracas en nabij Caracas gelegen plaatsen, sinds 22 Januari kan eveneens gesproken worden met Maracaibo, Coro en Punto Fijo.

Het tarief is voor geheel Venezuela gelijk, namelijk 9 gulden voor een gesprek van 3 minuten; iedere minuut meer 3 gulden.

Telefoongesprekken kunnen dagelijks van 0800 tot 1900 worden aangevraagd bij de Spreekcel van de afdeling Radio-telefonie op het Wilhelminaplein, telefoon 1410, waar ook alle inlichtingen over de telefonische verbindingen met het binnen- en buitenland gaarne worden verstrekt.

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Ja! Tja!" zei heer Bommel. „Waarom bood Super zoveel
r deze oude hut? Dat vroeg ik me ook af en daarom heb ik
niet gedaan. Hoe komen we daarachter, jonge vriend?"
laar Tom Poes had geen tijd om te antwoorden, want op
moment piepte de deur weer open en trad er een mager, in
zwart gekleed persoon naar binnen.
Hieper! riep heer Bommel. „Wat kom jij hier doen? Heeft
heer dan niet eens rust in zijn eigen kasteel.. eh.... hut?"
Ik kom voor zaken!" zei Hieper voorzichtig. „U hebt daarnet
n vriend Super de deur gewezen. Ik vrees, dat hij een beetje
beleefd was. Maar zo is hij soms — een beetje te voortva-
d — en het bod, dat hij deed was natuurlijk veel te laag.
k eens hier!"
Hiep Hieper opende het valies, dat hij bij zich droeg en wees op de dikke pakken bankbiljetten, die er uitpuilden.

„Dat is beter hé?" grinnikte hij. „Een kapitaal! Een fortuin! Een vermogen! Dit is allemaal voor U, wanneer U mij deze oude hut verkoopt!"

„D-dattat is.... eh.. dat is.... hm!" sprak heer Ollie wijfelend.

„Een schandaal!" zei Tom Poes. „Dat is het! Een belediging! Een heer neemt geen almoezen aan, niet waar heer Bommel?"

„Nee! om de drommel niet!" zei heer Ollie. „Je neemt de woorden uit mijn mond, jonge vriend! D'r uit! Wég met je!"

En hij stond op en wierp met grote kracht Hieper, het valies en de bankbiljetten buiten de deur.

„Dat lucht op!" zei hij hijgend. „Dat kalmeert me! En toch was het zonde van dat geld, Tom Poes! Wat nu?"

RCA wint het AVB embleem

(Van onze sportcorrespondent).

In het Wilhelminasportpark vond de finale plaats van de A. V. B. knockoutwedstrijden. Onmiddellijk trekken de Sint Nicolaas Jrs. ten aanval. Een mooi combinatiespel van voorhoede, waar de beide Briezens gevaarlijk voor het doel opereren. Het spel is nog geen twee minuten oud als Casimiro Briezen een goed aangegeven bal hard in de hoekerhoek van R.C.A. doel plaatst. Een pracht doelpunt.

Lang hebben zij geen plezier van dit doelpunt, want na de aftrap is het de kleine Kelkboom, die van een fout van Casuela profiteert en de stand op 1—1 brengt. Het spel verplaatst zich snel heen en weer. Brokke is weer op zijn best. Zijn voorzetten zijn steeds gevaarlijker. Door dat Thomas Loefstok, die weer als middenvoor fungeert, teveel teruggetrokken speelt, blijven doelpunten uit. Dan na 6 minuten is het Juan Briezen, die onverwachts doorbreekt, doch keeper Aponte is op zijn post. Even later is het Damian Tromp, die een mooie pas naar de vrijstaande Brokke geeft. Deze rent op zijn manier langs de lijn en wenkt de Sint Nicolaas achterhoede. Een hard en goed gericht schot volgt en precies in de rechterhoek verdwijnt het leer onder de vallende keeper (2—1). Even lijkt het er op, dat San Nicolaas Jrs. door Juan Briezen de gelijkmaker zal scoren, doch het is Fingal, die hem op het laatste moment de voet dwars zet. Dan is het de zeer goed in vorm zijnde linkshalf Helder die zijn linksbinnen aan het werk zet. Snel wordt de aanval op het San Nicolaas doel ondernomen en als de keeper een tam schot verkeerd beoordeelt, is het 3—1 voor R.C.A.

Er zijn nog ongeveer 17 minuten van de eerste helft te spelen, als Solognier, en de beide Briezens goed door de R.C.A. verdediging breken. De R.C.A. rechtshalf M. Fingal, die de verdediging te hulp snelt, is oorzaak, dat de bal langs de verraste Aponte in het net verdwijnt. (3—2).

Na de rust aanvankelijk een sterk aanvallend San Nicolaas Jrs. doch door tekort spel blijft succes uit. Wel trachten de beide Briezens en Solognier het spel open te krijgen, doch de halflinie geeft de ballen te veel door het midden aan. Na 18 minuten neemt R.C.A. de aanval over. De kleine Fingal is voor Loefstok ingevallen en het is deze, die samen met Brokke en Croes enige malen gevaarlijk doorbreken. Als Brokke op keurige wijze een bal vrijspeelt en daarna voor de voeten van Julio Croes speelt, aarzelt deze geen moment en schiet de bal op het doel. De keper, die vermoedelijk verwacht dat het leer over zal gaan, springt wat te laat op, met het gevolg dat hij het leer via de lat in eigen doel laat verdwijnen. (4—2).

Ondanks deze tegenslag voor het toch werkelijk niet slecht spelende San Nicolaas Juniores blijven zij moedig door spelen. Het zit hen deze middag ook niet mede. Briezen wordt goed bewaakt door Helder en hij krijgt geen schietkansen meer. Wel speelt hij zich enige malen goed vrij, doch dan is het Damian Tromp, die hem de voet dwars zet. Ook Casimiro Briezen wordt niet vrij gelaten. Ongeveer 10 minuten voor het einde is het Fingal, die met een hard doch voor de keper houdbaar schot de stand op 5—2 brengt, terwijl hij even voor het einde er 6—2 van maakt. waarmede het einde komt. De stand 6—2 is wegens het slechte keeperswerk wel wat erg geflatteerd te noemen. Het spel van San Nicolaas, ofschoon wat te kort was toch zeer mooi en goed was.

Na de wedstrijd werd door de Voorzitter van de A.V.B., de heer F. J. C. Beaujon het AVB Sportfiguur met een kort toepasselijk woord aan de aanvoerder van R.C.A. uitgereikt.

ALGEMENE LEDEN-VERGADERING A.V.B. STAAT VOLLEDIG ACHTER BESTUUR.

De Aruba Jrs kunnen weer lid worden.

In de gehouden Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de A.V.B. werd met algemene stemmen de door het bestuur in haar vergadering van 17 October 1950 genomen beschikking, Aruba Jrs. van het lidmaatschap vervallen te verklaren, goedgekeurd.

Het voorstel om de vereniging Aruba Jrs. na door haar gedaan verzoek, weder als lid aan te nemen, werd met grote meerderheid aangenomen. Door deze beslissing bestaan er voor de vereniging Aruba Jrs. naar onze mening, geen overwegende bezwaren meer om weder tot de Aruba Voetbalbond toe te treden.

TRAINING ARUBAANSE SPELERS.

Vanwege de hevige regen, welke Zaterdagmiddag met stromen op Aruba neerviel, waren slechts een 5-tal spelers voor de in het Wilhelminasportpark vastgestelde training opgekomen.

Voor de Curaçaose trainingscommissie, bestaande uit Mr L. Weeber en Th. Boot was dit wel een teleurstelling. Zo wij mochten vernemen, zal a.s. Vrijdagmiddag om 5.15 uur de volgende training gehouden worden en wel in de gymnastiekzaal van het Dominicuscollege te Oranjestad.

In het belang van de sport en speciaal voor de Arubaanse sport, wekken wij al de aangewezen spelers op om Vrijdagavond om 5.15 uur in de gymnastiekzaal aanwezig te zijn.

BESTUUR VAN DE A.V.B. UITGEBREID.

Zoals reeds bij de halfjaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de AVB op 1 Augustus was besloten, werd het bestuur van deze Bond met 2 leden uitgebreid. De volgende leden van het bestuur werden herkozen: F. J. C. Beaujon, voorzitter; Frère Edgar; E. de Lange, George G. de Castro; Gilberto Croes; J. A. Rodriguez en J. Maduro.

De bestuursleden F. de P. Wever; W. J. Westerink; F. Figaroa en J. Kelly bleven zitting houden.

Wij wensen het nieuwe bestuur veel succes toe in het nieuwe bondsjaar.

Eisenhower over Duitser en Duitser over Eisenhower

Frankfort. — Na zijn vertrek naar Parijs is te Frankfort een verklaring van generaal Eisenhower uitgegeven, waarin hij het verschil tussen de Duitse soldaat en de Hitler soldaten erkent.

„Zoals ik aan de kanselier en de andere Duitse heren, met wie ik gisteravond sprak, heb medegedeeld, ben ik tot het inzicht gekomen, dat er een wezenlijk onderscheid is tussen de gewone Duitse soldaat en officier en Hitler met zijn misdadige groep. Wat mij betreft geloof ik niet, dat de Duitse soldaat zijn eer heeft verloren. Het feit dat bepaalde personen tijdens de oorlog oneervolle en verachtelijke daden hebben bedreven, heeft zijn weerslag op de betrokken personen en niet op de grote meerderheid van Duitse soldaten en officieren", aldus Eisenhowers verklaring.

Verder verklaart Eisenhower nog op grond van hetgeen hij gezien en gehoord heeft, bemoedigd te zijn door de politieke en economische vooruitgang, die Duitsland sinds 1945 op de weg naar een democratische gemeenschap heeft gemaakt.

Vice versa

Rotterdam. — De correspondent in Berlijn van de Nieuwe Rotterdamse courant schrijft onder de titel „Een bekend geluid" het volgende: „De smeerlappen, die op kosten van het Duitse volk leven (daarmede zijn de geallieerden bedoeld, noot van de correspondent) zullen ons niet beschermen, wanneer de Russen hun dreigement verwezenlijken door bij een herbewapening van West-Duitsland naar het Westen te marcheren. De geallieerden, voorop de gummi-kauwende eigenaardige figuren, deze creaturen die in Europa nauwelijks de betiteling soldaten waardig zouden zijn, willen de eer van de Duitse soldaat in twijfel trekken. Deze gangsters kunnen dit evenwel niet, omdat zij zelf geen eer hebben. Thans maakt hun opperhoofd een z.g. generaal Eisenhower die door de uitlevering van hele divisies Duitse soldaten aan de Russen mede schuldig is aan hun dood, Europa onveilig".

Dit fraais is uit een toespraak te Brunswijk van dr Franz Richter van de uiterst rechtse Socialistische Rijkspartij (S.R.P.) De heer Richter is lid van het West-Duitse parlement.

REDUIT IN TYROL

Zürich. — Volgens het Zwitserse weekblad „Die Weltwoche" is men in Amerika op de gedachte gekomen in Tirol een reduit voor de geallieerde legers van Europa te vormen, waarop de geallieerde legers zich automatisch zouden kunnen terugtrekken, wanneer het de Russen ooit zou lukken door de linies aan de Elbe en de Rijn heen te stoten.

Deze gedachte zou door het Amerikaanse ministerie van defensie naar voren zijn gebracht en is reeds in enkele Amerikaanse bladen en tijdschriften besproken. Door de hulpconstructie van een „verborgen schans" zou men hopen jaren lang verdedigingsstellingen te kunnen handhaven in de Karst (bij Istrie tussen de Oost- en de Dinarische Alpen), in de Alpen en in de Pyreneeën en zo in het ergste geval van Turkije, Griekenland, Joegoslavië, Italië en Spanje uit een tegenoffensief tegen het Slavische Oosten te kunnen beginnen.

EUROPEES VREEMDELINGEN LEGINOEN

Washington. — De Democratische Senator Edwin Johnson heeft de aanwerving van één millioen Westeuropeanen voor het Amerikaanse leger voorgesteld. Dit vreemdelingenlegioen zou de militaire dienstplicht voor Amerikanen van 18 jaar onnodig maken. Johnson zeide zijn voorstel bij de eerste de beste gelegenheid voor de commissie der strijdkrachten te zullen uiteenzetten. Tot zijn vreemdelingenlegioen zouden zowel vrijwilligers van achter het IJzeren Gordijn als uit West-Duitsland kunnen toetreden. Na een diensttijd van vijf jaar zouden zij in aanmerking kunnen komen voor het Amerikaanse staatsburgerschap. De bevelvoering zou in Amerikaanse handen zijn.

TAND OM TAND

Washington. — In verband met de aan de Amerikaanse diplomaten opgelegde beperking van bewegingsvrijheid (zij mogen niet buiten het gebied rondom Boedapest met een straal van 30 km komen) is een soortgelijke beperking opgelegd aan de Hongaarse diplomaten te Washington, die zich zonder speciale vergunning niet verder dan 30 km. van de Amerikaanse hoofdstad mogen begeven.

President Sukarno vertrok naar Philippijnen voor officieel bezoek

Djakarta — President Sukarno is Zondagmorgen voor een bezoek van zes dagen naar de Philippijnen vertrokken. Het voltallige diplomatieke corps was op het vliegveld aanwezig om de president en zijn gezelschap uitgeleide te doen.

De Phlilippijnse zaakgelastigde in Djakarta, de heer Pastrana, zeide, dat het bezoek van de president een gebeurtenis is, die „met gouden letters in de geschiedenis van de Philippijnen en Indonesië gegrift zal worden". Onder degenen, die Sukarno naar Manilla vergezellen, bevinden zich zijn echtgenote en drie kinderen, Ruslan Abdul Gani, secretaris-generaal van het ministerie van voorlichting, Subardjo, adviseur aan het ministerie van buitenlandse zaken, en Pringgodigdo, directeur van het kabinet van de president.

STAKING.

Djakarta — Er heerst een algemene staking op de ondernemingen op Oost-Sumatra. De staking, die Vrijdag is begonnen, werd uitgeroepen door de vakbond van ondernemingsarbeiders, Sarbupri, omdat de werkgevers in Deli en Oost-Sumatra niet vóór de vastgestelde datum hadden geantwoord op de looneisen der arbeiders.

NEDERLAND

ONTVINGEN ORDER

Dublin. — De Nederlandse officieren, die gestationneerd zijn in Ellington, zijn ontvangen door de premier van Noord-Ierland, Sir Basil Brooks.

De mannen van het Nederlandse escadrille hebben van hun commandant de order ontvangen zich niet in de Ierse Republiek te begeven, noch in unform noch in burgerkleding. De grens tussen Noord- en Zuid-Ierland is juist enkele kilometers van de vliegbasis verwijderd.

BENOEMING

's-Gravenhage. — Vice-admiraal jhr E. J. van Holthe, de chef van de Nederlandse marinestaf, is benoemd tot voorzitter van de commissie van stafchefs ter opvolging van generaal Kruls, die deze functie tezamen met die van chef staf bekleedde. Luitenant-generaal Hasselman volgde generaal Kruls de vorige week op als chef van de generale staf.

DE VAN KEMPEN-REL

Brussel. — De „Société Philharmonique" te Brussel heeft de dirigent Paul van Kempen telegrafisch uitgenodigd om op 6 Februari een concert te Brussel te komen leiden. Door zijn verbintenis aan het Concertgebouw is het Paul van Kempen echter onmogelijk deze invitatie te aanvaarden.

Amsterdam. — Naar aanleiding van het rumoer rond het optreden van Paul van Kempen heeft het bestuur van het Concertgebouw, zoals gemeld, meegedeeld, dat het „de enig mogelijk consequentie heeft getrokken, die aan dienstweigering" van de orkestleden verbonden kan zijn.

Op een persconferentie van het bestuur van het Concertgebouw-orkest is meegedeeld, dat 75 van de 94 leden van het orkest solidair zijn met de leden, die het podium hadden verlaten.

Amsterdam. — Op de persconferentie van het bestuur van het Concertgebouworkest is nog meegedeeld, dat aan de orkestleden gisteren na het verlaten van het podium een ultimatum is gesteld om binnen tien minuten te beslissen naar het podium terug te keren of zich als op staande voet ontslagen te beschouwen. Terwijl de beraadslagingen hierover nog gaande waren, werd reeds meegedeeld, dat het concert was afgelast. Inmiddels is te Amsterdam een comité gevormd tot uiting van sympathie aan het orkest. Het wil een fonds vormen ter ondersteuning van de orkestleden en ter financiëring van een te beginnen actie.

SURINAME

KANON VOOR GANZEE.

Rotterdam — Aan boord van het ss. „Cottica", dat op 2 Februari naar de West vertrekt, bevindt zich een krat met het opschrift „Aan Zijne Excellentie de gouverneur van Suriname" en met de afzender „de Prins der Nederlanden". Hierin bevindt zich het aan de bevolking van Ganzee beloofde kanon, om af te schieten bij feestelijke gelegenheden.

ARUBA

FILMVOORSTELLINGEN

De voorstelling van documentaire en culturele films te Oranjestad zal plaats hebben op Donderdag 1 Februari a.s.

Het programma is gelijk aan dat van de voorstelling in San Nicolaas.

Cultuurcentrum Aruba des avonds 8.00 uur.

Kinderen beneden 14 jaar zonder geleide géén toegang.

TSJECHEN BESCHULDIGEN

Praag. — Het Tsjechoslowaakse ministerie van buitenlandse zaken heeft bij de Amerikaanse ambassade te Praag een nota ingediend, waarin Amerikaanse vliegtuigen ervan worden beschuldigd „met voorbedachten rade het luchtruim van Tsjechoslowakije te hebben geschonden ten behoeve van spionnage en steun aan ondermijnde elementen". Er kan geen sprake van zijn, dat daar schendingen op toeval berusten, aldus de nota.

HET GEHEIM VAN NIEUW GUINEA. — Zijn de oude Egyptenaren of enige van de verloren stammen van Israël in de oudheid zelfs zo ver naar het Oosten als Nieuw Guinea geëmigreed en zijn zij opgegaan in de autochtone bevolking van het eiland?
Dit is een anthropologisch vraagstuk, dat waarschijnlijk nimmer zal worden opgelost, daar geen der inboorlingen van Nieuw Guinea de schrijfkunst verstond. Maar er zijn in Nieuw Guinea overblijfselen van cultuur, folklore en gelaats-eigenschappen, die tot een dergelijke theorie leiden, hoewel de geleerden en tot dusver geen bewijs voor gevonden hebben.
Wij zijn hier Vader Ross van de Katholieke Missie in het afgelegen Mt. Hagen in het Centrale hoogland van Nieuw Guinea in gesprek met twee inboorlingen, wier gelaat een difinitieve Egyptische karakteristiek vertoont. Zelfs de wijze, waarop zij hun haar opmaken, is gelijk aan die van het oude Egypte. De theorie luidt, dat, toen hun voorvaders op Nieuw Guinea landden, zij door vijandige stammen, die toen aan de kust woonden, naar het binnenland werden gedreven.

Kamer v. Koophandel analyseert :

Bedrijfsleven liep iets terug, toestand echter gezond.

Het jaar 1950 hebben wij zien heengaan en het jaar 1951 wacht op ons, hetwelk ongetwijfeld weer nieuwe krachten van ons zal vragen. Ik wens dan ook in deze eerste vergadering de hoop uit te spreken dat ons land de zegeningen van steeds betere tijden deelachtig zal worden en dat het U en de Uwen in dit jaar in elk opzicht voorspoedig zal gaan.

Bij de opening dezer vergaderiing zou ik enkele gezichtspunten naar voren willen brengen en een ander over onze handel, scheepvaart, nijverheid en werkzaamheden der Kamer in het afgelopen jaar belichten, aldus de heer Mensing, voorzitter van de K. v. K. in zijn rede.

Voor wat de vooruitzichten in 1951 betreft, kan voornamelijk met het oog op de heersende zeer gespannen politieke atmosfeer derhalve slechts de wens en het vertrouwen uitgesproken worden, dat ons land van alle rampspoeden gespaard blijve en dat het gegeven moge zijn dat wij, in plaats van tegenslagen te ondervinden ons zullen mogen verheugen over vreedzame en voorspoedige tijden. Gezien de wereldsituatie zal bij de handel wel de overtuiging moeten postvatten, dat eventuele oorlogsmaatregelen op economisch gebied niet denkbeeldig zijn.

Een terugloop van 25%

Hoewel in vergelijking met 1949 een terugloop van ongeveer 25% in ons bedrijfsleven valt te constateren, hetgeen grotendeels te wijten is aan de verminderde koopkracht uit Zuid-Amerikaanse landen, was het afgelopen jaar over het algemeen niet ongunstig te noemen. Niettegenstaande deze terugloop bleef handel en industrie op gunstig peil.

Toenemende invoer uit Nederland

De import vanuit Europese exportlanden nam in het afgelopen jaar toe. Vanuit Nederland bijvoorbeeld werd er gedurende het verslagjaar 26.730 ton tegen 21.640 in 1939 geïmporteerd, aangevende derhalve een toename van ongeveer 25%.

Gedurende de eerste helft van 1950 nam de aanvoer van lading uit de Verenigde Staten enigszins af, waarschijnlijk wegens concurrentie van Europa, om tegen medio 1950 weer een stijgende lijn te tonen, waarschijnlijk als gevolg van de vijandelijkheden in Korea, waardoor de plaatselijke handel voorzichtigheidshalve geleidelijk overging tot enigszins grotere voorraadaanlegging.

Bankwezen

Ter uitkering aan de C.P.I.M. werd van de „Bank of England" in 1950 ontvangen £ 10.110.000.—, waarvan de tegenwaarde in Curaçaose guldens bedroeg ƒ 53.330.000.— tegen respectievelijk £ 7.425.000.— en Cfl. 51.006.000.— in 1949. Behalve deze overmakingen heeft de C.P.I.M. eveneens de beschikking gekregen over een tegenwaarde van ongeveer £ 500.000.— gelijk aan Cfl. 2.630.000.— voor het doen van betalingen bij plaatselijke aankoop.

Van de van de C.P.I.M. ontvangen Convertible Ponden werd een bedrag van £ 800.000,— voor betalingen in de United Kingdom overgeschreven naar de Transferable rekening. De overschrijving in 1949 was £ 100.000.—.

Ter voeding van de Curaçaose guldenrekening van de „Bank of England", hoofdzakelijk voor het doen van betalingen voor diensten aan scheepvaartmaatschappijen, werd nog ontvangen een bedrag van £ 518.000.— tegen £ 340.000.— in 1949.

Voorts werd nog van de Nederlandse Bank door de Curaçaose Bank een bedrag van £ 500.000.— tegen £ 600.000.— in 1949.

Geconverteerd werd door de Bank of England een bedrag van £ 9.300.000.— in $ 26.028.000,— tegen $ 27.383.000,— in 1949.

Behalve de van de Bank of England ontvangen dollars werd door de Curaçaose Bank nog aangekocht een bedrag van $ 3.849.000.— tegen $ 2.526.000.— in 1949.

Van het Gouvernement werd als aflossing van de oude Thesaurierschuld overgenomen een bedrag van Ned. f. 14.500.000.— tegen Nfl. 5.000.000.— in 1949.

Voor dekking bij de Nederlandse Bank werd van haar aangekocht Nfl. 16.118.000— tegen Nfl. 2.249.000.— in 1949, voor welke bedragen haar Curaçaose guldenrekening bij de Curaçaose Bank met de tegenwaarde werd tegoed geschreven.

Voor de Surinaamse Bank werden betalingen verricht tot een bedrag van Cfl. 1.760.000,— tegen Cfl. 1.772.000,— in 1949.

Het totaal bedrag der ontvangen of aangekochte valuta's was voor 1950 in vergelijking met 1949 als volgt:

1950		1949	
$	29.879.000,—	$	30.909.000,—
Transf. £	1.818.000.—	£	1.411.000,—
Ned. ƒ	31.081.000,—	Ned. ƒ	19.520.000,—

Ter dekking werd door de Curaçaose Bank aan de plaatselijke banken afgegeven:

$	25.300.000,—	tegen 1949	$	27.165.000,—.
£	1.767.000.—	tegen 1949	£	1.370.000.—.
Ned. ƒ	27.626.000,—	tegen 1949	Nƒ.	13.625.000,—.
Sur. ƒ	111.000,—	tegen 1949	Sƒ.	51.000,—.

Voor betalingen van het Gouvernement en ten behoeve van de handel op de Bovenwindse Eilanden is door de Curaçaosche Bank afgegeven:

1950		1949	
$	1.787.000.—	$	2.050.000,—
£	115.000,—	£	35.000,—
Ned. ƒ	441.000,—	Ned. ƒ	280.000,—
Sur. ƒ	942.000,—	Sur. ƒ	855.000,—

In totaal werd door de Curaçaosche Bank in 1950 in vergelijking tot 1949 alzo afgegeven:

1950		1949	
$	27.087.000,—	$	29.771.000,—
£	1.852.000,—	£	1.480.000,—
Ned. ƒ	28.067.000,—	Ned. ƒ	13.926.000,—

De met de Bank of England bestaande overeenkomst betreffende het converteren der Olieponden in 7 September 1950 wederom voor één jaar verlengd.

Het deviezenbezit van de Curaçaose Bank bedroeg per 31 December:

1950		1949	
$	15.767.000,—	$	13.500.000,—
Conv. £	221.000,—	£	210.000,—
Trans £	116.000,—	£	154.000,—
Ned. ƒ	———	ƒ	1.246.000,—

Eind December 1950 stond de Curaçaose Bank debet voor Ned. ƒ. 1.044.000,—).

Bedroeg de vordering op de Surinaamsche Bank eind 1949 Curaçaose gulden 76.000,—, eind 1950 was deze opgelopen tot Curaçaose gulden 783.000—.

Ook de vordering van de Nederlandse Bank op de Curaçaose guldenrekening liep van Curaçaose gulden 1.775.000,— eind 1949, op tot Curaçaose gulden 5.432.000,— ultimo December 1950.

Voor een bedrag van Curaçaose gulden 3.300 000,— zal tot dekking in vreemde valuta moeten worden overgegaan.

Nederland nog 2½ millioen schuldig

Ingevolge de conclusies van de Commissie van Overleg Nederland — Nederlandse Antillen, welk overleg begin Maart 1950 alhier beëindigd werd, is de oude Thesaurieschuld van Nederland aan de Nederlandse Antillen definitief bepaald op Ned. ƒ 17.000.000,— per 31 December 1949. In de loop van 1950 is hierop afgelost een bedrag van Ned. ƒ 14.500.000,—, zodat deze schuld per saldo op 31 December 1950 Ned. ƒ 2.500.000,— bedraagt.

Gouddekking steeg

Uit bovenstaande cijfers volgt, dat alhoewel het deviezenbezit van de Curaçaose Bank is toegenomen, het Antilliaanse deviezenbezit door de aflossing van de Gouvernements-vordering, welke is aangewend tot het betalen van de import uit Nederland en Accoordlanden, is afgenomen met een waarde van circa 7.000.000,— Curaçaose guldens. Hiertegenover staat echter een toename van het particuliere effecten bezit van ongeveer $ 2.000.000—.

De bankbiljetten circulatie bedroeg ultimo December 1950 ƒ 34.159.000,—, tegen ƒ 36.711.000,— in 1949.

De circulatie liep alzo terug met ƒ 2.252.000,— tegen ƒ 706.000,— in 1949.

In de goudvoorraad van de Curaçaose Bank kwam vrijwel geen verandering en bedroeg deze ultimo December 1950 ƒ 35.518.000,—.

De gouddekking welke eind 1949, 97% bedroeg is daarentegen gestegen tot 104%.

SPORT

SCHAATSEN.

Oslo — De uitslagen van de 1 meter schaatsen om de Europ kampioenschappen luiden: 1) der Voort; 2) Andersen. Neg de werd Broekman in 2 min. sec. Veertien en 15 werden C risius en De Koning in 2 min. sec. De uitslagen van de 10 meter luiden: 1) Andersen in min. 28.6 sec Drie werd Bro man in 17 min. 41.9 sec. Ze Van der Voort in 17 min. 56.5 Het eindklassement luidt: 1) dersen 194.057 punten; 2) der Voort 197.575 punten; Broekman 200.475 punten.

AGENDA

WEST-END: „Kazan" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The third man" 19 „Cara sucia" 21 uur.

ROXY: Uitvoering Coromoto 20.30 uu

APOTHEKEN: De weekdiensten der theken worden waargenomen door: **ca Popular, Columbusstraat 15, tel. 12 Botica Central, Bredestraat 45 (O), tel.**

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van **bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189** (da nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtd A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 1
Kantoor Handelskade 6; werkdagen 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebo dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der pleegsters wordt waargenomen **Zuster Verhooren, Marktsraat 1, tel. 183**

CUROM.

Dinsdag: 17.30 Uitzending voor de nere kinderen; 17.50 Curom Concert Po 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 zending in het Papiament; 19.30 „Wa handel biedt"; 20.30 Joke Busch dr voor; 21.30 Voor de vrouw; 21.40 Gr foonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.18 Brieven luisteraars; 19.30 De Lichte toets; Nieuws; 20.05 **Hoe staat het met de naamse welvaartsplannen?;** 20.20 Ne landse Folkloristische muziek; 20.40 Corduwener; 20.50 Persoverzicht; 21.00 portage; 21.07 Gram. muz.; 21.13 Av gebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Dinsdag: 16.00 Reclame-uitzending; Voor de Jarigen; 17.00 Omroep-adverten 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 de Jarigen op de Antillen: 18.00 Sportpr je; 18.40 Nieuws; 19.01 Harmonica Sw band; 19.30 Het Sociaal Instituut; 20.00 vertenties; 20.15 De Dauwdorp; 20.30 D muziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur Th. Henze, tel. 2462.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, tel. 2 —2141, Hotel NP, b.g.g. tel. 2400—2843

Materialen Afdeling: M. Segaar, J.D. Tr piaalweg 18, tel. 4327.

C.S.M.

Rederij: A. de Troye, tel. 2694.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 W. R. Engelsman, tel. 2304; 23.00 — uur.

Dok Afdeling: A. Goedhart, tel. 2950.

Bioscoop: Dinsdag „Tell it to the judg Toegang boven 16 jaar.

Ons feuilleton

13 en één

20.

De deur werd dichtgeslagen. Amos Laufer-Hirth schudde meewarig het hoofd en liep langzaam naar beneden.

KAPITEIN TEMPLE NEEMT EEN VERHOOR AF.

Kapitein Temple en de sergeant, die zich gekleed hadden om naar buiten te gaan, kwamen even naar de zitkamer, waar Laufer-Hirth rusteloos heen en weer liep voor het haardvuur.

„Waarom ga je niet met ons mee om de storm te trotseren", zeide Kapitein Temple. „Dat zal in elk geval je gedachten een weinig afleiden."

Maar Laufer-Hirth schudde beslist het hoofd.

„Neen, ik heb op het ogenblik genoeg te doen. Ik moet zien, dat ik wat te drinken krijg en bovendien ervoor waken, dat ik niet te koud en niet volslagen gek word."

„Dan moet je met ons mee gaan. De wind blaast al het stof uit je brein."

„Neen, ik blijf hier. Bovendien heb ik zoëven een onderhoud gehad met Paul Savoy en hij beweerde, dat hij licht begon te zien."

„Oh, Savoy! Ik heb je al meer gezegd, dat die man een poseur is, zo niet erger. Ik vertrouw die kerel niet en dat mag iedereen weten."

„Het komt mij voor dat jij een achterdochtig mens bent, Temple," antwoordde Laufer-Hirth.

„Dat ben ik ook. Waarom eigenlijk niet? En ik durf gerust te bekennen, dat ik iedereen verdenk, behalve jou en Tom Blout. Dus je gaat niet mee?"

„Neen, ik blijf liever hier. Julie zult wel niet ver komen, denk ik.

Zij verlieten het huis en lange tijd duurde het voordat het hen gelukt was tegen de wind in de deur te sluiten. Zó lang bleven zij weg, dat Laufer-Hirth zich begon af te vragen of zij misschien een middel gevonden hadden om te ontkomen aan dat huis, dat zij allen waren gaan beschouwen als hun tijdelijke gevangenis — of een gekkenhuis.

Inmiddels was Will Little opgestaan, had zich gekleed en zich bij zijn patroon gevoegd, die buitengewoon verheugd was hem te zien. Little trachtte zelfs zijn bleke lippen tot een glimlachje te plooien.

„Ik zou me eigenlijk vreselijk moeten schamen", zei hij, terwijl hij ging zitten. „Maar ik kon er heus niets aan doen, Mr. Laufer-Hirth."

„Je behoeft je helemaal niet te schamen", beweerde Laufer-Hirth. „Ik zelf was ook helemaal van streek en men beschouwt mij doorgaans toch als een buitengewoon nuchter mens."

Little trachtte de klank van verlangen uit zijn stem te bannen, toen hij vroeg: „Er bestaat zeker geen mogelijkheid om hier vandaan te komen, is het wel? Moeten wij vannacht nog hier blijven?"

„Ja. We zitten hier opgesloten, totdat de storm uitgewoed is."

„En dat kan misschien wel een paar dagen of een hele week duren. Zou het niet mogelijk zijn om de telefonische verbinding met de buitenwereld te herstellen?"

„Wanneer die mogelijkheid bestaat zullen Kapitein Temple en Sergeant Blout, twee mensen, die aan allerlei soorten avonturen en ontberingen gewend zijn, wel het nodige doen om dat tot stand te brengen. Zij zijn op het ogenblik buiten. Misschien waren zij zelfs wel van plan om die verbinding te herstellen."

Will Little klemde zijn tanden vast op elkaar en dat was de enige manier om te voorkomen, dat zij zouden klapperen van zenuwachtigheid. En er lag een eigenaardige gedwongen klank in zijn stem toen hij vroeg:

„Is het niet mogelijk, dat wij een bovennatuurlijke macht verantwoordelijk moeten stellen voor hetgeen hier is gebeurd? Zou het niet mogelijk zijn, dat de krankzinnige, die twintig jaar geleden spoorloos verdwenen is, zich al die tijd hier in dit huis heeft schuil gehouden? Of dat zijn geest —"

„Schei maar liever uit, mijn jongen", viel Laufer-Hirth hem in de rede. „Dergelijke kletspraatjes dienen alleen maar om iemand zenuwachtig te maken."

„Die geschiedenis met die opaal staat me niet", ging Will Little voort. „Waar is die steen al die jaren geweest en hoe kwam hij op de plaats, waar u hem gevonden hebt?"

„Als je me nu nog een vraag stelt stop ik je mond vol met de onmogelijke kostjes, die Checfoo voor ons heeft klaar gemaakt" zei Laufer-Hirth in een poging een luchtiger toon aan te slaan." Maar eerst zullen we zorgen, dat we iets te drinken krijgen — iets sterks en warms."

Will Little vroeg dus niets meer. Van tijd tot tijd liep één van hen naar één der vensters, die door Savoy van de donkerblauwe overgordijnen waren ontdaan en keek naar buiten.

„Ik veronderstel, dat de kapitein en de sergeant er tussen uit getrokken zijn", merkte Will Little na geruime tijd op.

„Waarom zouden zij dat doen?"

„Waarom zouden zij dat doen?"

„Waarom niet? Als ik vleugels had, zou ik me geen ogenblik bedenken."

Traag verstreken de uren. Savoy verscheen helemaal niet. Enige tijd, nadat de anderen de lunch hadden gebruikt, keerden de kapitein en de sergeant terug. Zij waren doodmoe en verkleumd door de ijzel, die zelfs door hun dikke kleding heen gedrongen was. Toen ook zij de lunch hadden gebruikt, verzamelden de zeven gasten van de vermoorde Mainwaring Parks zich in de grote zitkamer. Van Paul Savoy was geen spoor te bekennen. Andregg voegde zich slechts bij het gezelschap, omdat Mr. Domino hem dat verzocht had. Om de een of andere onverklaarbare reden scheen Andregg aan de geringste wens van Mr Domino te willen voldoen. Maar er lag een eigenaardige glans in zijn ogen. Hij deed denken aan een hond, die elk ogenblik in verzet kan komen tegen zijn meester.

* * *

Toen de twee Filippijnse bedienden koffie en sigaretten binnen brachten, liet Kapitein Temple hen zo hevig schrikken, dat zij hun bladen bijna uit de handen lieten vallen. Hij stond uit zijn stoel op en terwijl hij hen doorboorde met zijn blikken hield hij zijn wijsvinger strak op hen gericht.

„Hé daar!" beet hij hen toe. „Wacht eens even. Ja, ga er maar bij zitten. Wat mankeert er eigenlijk aan jullie benen? En luister nu, naar wat ik je te vragen heb en geef me op al mijn vragen antwoord".

De benen van de beide bedienden schenen die gehele dag al buitengewoon zwak geweest te zijn en staakten het werk nu geheel en al. Zij ploften in een paar diepe armstoelen neer, alsof de kapitein aan een riem had getrokken, die om hun knieën was bevestigd.

Hij bombardeerde hen met zijn vragen. Het scheen zijn bedoeling te zijn alles uit hen te persen wat zij wisten en dat enig mogelijk verband kon houden met de dubbele moord. Hij vergat zelfs niet hun naam, leeftijd en geboortedatum te vragen.

Hoe lang werkten zij al voor Mr Mainwaring Parks? De één een jaar, de andere bijna twee jaar. Wat wisten zij van hun patroon? Dat hij een rijk man was, die hen goed betaalde; dat hij een groot huis in San Francisco had en dan dit huis natuurlijk; dat hij vele vrienden had — van verschillende soort. Wat bedoelden zij daarmee? Zij bedoelden, dat hij zowel jonge als oude mensen tot vriend had, mannen en vrouwen, mensen die vrijgevig waren en mensen, die het tegenovergestelde waren — armen en rijken. Vreemdsoortige mensen, beweerden zij — en keken daarbij heimelijk naar de zonderlinge figuur van Mr. Domino.

Temple, die als een kat voor een muizengat op de loer zat, bemerkte die blikken.

Vreemdsoortige mensen of alleen maar vreemdsoortig gekleed? Was het hen bijvoorbeeld bekend, dat Mainwaring Parks wel eens een gast had gehad, wiens kleding en uiterlijk op dat van Mr. Domino leek? Ja, eenmaal in San Francisco, maar dat was al wel een jaar geleden. Was dat misschien dezelfde Mr. Domino geweest? Dat wisten zij niet met zekerheid te zeggen. Het was al zo lang geleden en zij hadden de man maar heel even gezien. Zijn kleding was hen het meest opgevallen. Misschien was het wel dezelfde persoon en misschien ook niet."

„Jullie bent me een paar hulpvaardige kerels", gromde Temple en wendde zich tot de man, over wie zij gesproken hadden. „Ma in deze aangelegenheid kunt misschien licht brengen. Mr D mino. Bent u een jaar geleden San Francisco de gast van Ma waring Parks geweest?"

„Ik stel buitengewoon veel b lang in uw verhoor", antwoord Mr Domino glimlachend. „G voort, wat ik u bidden mag. zal niet weglopen, voordat u kla bent met uw twee ‚hulpvaardi kerels'!"

Kapitein Temple fronste wenkbrauwen, doch deed w hem verzocht was. Waren wel eens meer midden in de w ter naar het grote huis aan meer gestuurd? Ja, verleden w ter. Mainwaring Parks had to vele gasten gehad, die de hadden doorgebracht met ve schillende takken van winte sport. Zij waren toen vooruit gestuurd met de kok, het als maal.

Haperde het electrische lic wel eens meer in de waren het vorige jaar ook sneeuwstor men geweest? Ja, er was een vige sneeuwstorm geweest toen was ook het electrische lic onklaar gemaakt. De telefoon? die lijn was ook verwoest gewo den. Twee of drie dagen had me de telefoon niet kunnen gebru ken en daarna waren een paa mensen naar buiten gegaan om de verbinding te herstellen. E paar dikke takken, die van bomen waren gerukt, waren de draden gevallen en hadden doen afbreken.